

Antoni tygodnik parafialny

VII Niedziela Zwykła, 19 lutego 2012 r.

I czytanie Iz 43,18-19. 21-25; II czytanie 2 Kor 1,18-22; Ewangelia Mk 2,1-22

Środa Popielcowa rozpoczyna okres czterdziestodniowego przygotowania do największej chrześcijańskiej uroczystości - świąt Paschalnych. Wielki Post, bo tak nazywa się ten okres, trwa do początku liturgii Mszy Wieczery Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek.

Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty, celebrowany w środę Popielcową, znany jest w wielu kulturach i tradycjach, m.in. w starożytnym Egipcie, u Arabów i w Grecji. W liturgii pojawił się on w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 r. papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. W tym też czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

W środę Popielcową - zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego - obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden - do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia.

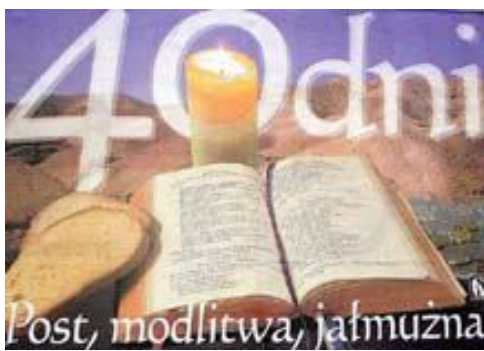
Prawo kanoniczne nie nakłada na wiernych natomiast obowiązku uczestniczenia w tym dniu w Eucharystii (choć jest to powszechną praktyką, z której nie powinno się rezygnować bez ważnej przyczyny).

W całym Kościele w Wielkim Poście odbywały się nauki, które dawał kandydatom do przyjęcia Chrztu świętego sam miejscowy biskup. On także przeprowadzał końcowy egzamin i uroczyste udzielał tego sakramentu

w noc wielkanocną przed świętem pamiątki Zmartwychwstania Pańskiego wobec całej wspólnoty kościelnej. Do dziś zaleca się, by chrzest osób dorosłych odbywał się właśnie w Wigilię Paschalną i był poprzedzony tzw. skrutyniami, odbywającymi się na przestrzeni Wielkiego Postu.

W okresie Wielkiego Postu, który jest czasem pokuty i nawrócenia, Kościół, przypominając słowa Jezusa, proponuje trzy drogi przybliżania się do Boga: **post, jałmużnę i modlitwę**. Liturgia tego okresu jest dość

wyciszona. Dominującym kolorem szat liturgicznych jest fiolet. Z obrzędów Mszy świętej znika uroczysty hymn *Chwała na wysokości Bogu* (śpiewany jedynie w czasie przypadających w Wielkim Poście uroczystości, np. św. Józefa - 19 marca, czy Zwiastowania - 25 marca) oraz radosna aklamacja *Alleluja* (również w uroczystości i święta) śpiewana przed odczytaniem fragmentu

Ewangelii (zastępuje ją aklamacja *Chwała Tobie, Królu wieków* albo *Chwała Tobie, Słowo Boże*). Zakazane jest przyozdabianie ołtarza kwiatami, zaś gra na instrumentach muzycznych dozwolona jest tylko w celu podtrzymania śpiewu. Z rzadka także odzywają się dzwony. Jedynym wyjątkiem od tych ostatnich zastrzeżeń jest IV Niedziela Wielkiego Postu, zwana Niedzielą *Laetare*. W okresie Wielkiego Postu zabroniony jest udział w zabawach. Organizuje się także zwykle kilkudniowe rekolekcje, które mają pomóc w dobrym przeżyciu tego czasu. W wielu kościołach zachował się zwyczaj ustawiania krzyża, przy którym można klęknąć i ucałować rany Chrystusa. Zwykle stoją przy nim świece i kwiaty.

www.pmk-siegen.de/pl

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE DLA DOROSŁYCH

Środa Popielcowa - 22 lutego 2012 roku:

- Msza św. z nauką rekolekcyjną o 7.00; 9.00; 17.00 (dzieci); 18.30; 20.00
- Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o 8.30 i 18.00

Czwartek - 23 lutego 2012 roku:

- Msza św. z nauką rekolekcyjną o 9.00 i 19.00
- Różaniec o 8.30 i 18.30

Piątek - 24 lutego 2012 roku:

- Msza św. z nauką rekolekcyjną o 9.00 i 19.00
- Droga Krzyżowa o 8.30 i 18.30 (dzieci o 17.00, młodzi o 19.30)

Sobota - 25 lutego 2012 roku

- Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP o 8.30
- Msza św. z nauką rekolekcyjną o 9.00 i 19.00; Msza św. z udzieleniem sakramentu chorych o 11.00 (prosimy Parafian o przywiezienie osób chorych i starszych lub o zgłoszenie takiej potrzeby w biurze parafialnym)
- Msza św. dla rodziców z małymi dziećmi ze specjalnym błogosławieństwem o 16.00

Spowiedź św. codziennie pół godziny przed Mszą św.

Wspólnoty - SILOE

"To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: "Idź, obmyj się w sadzawce Siloe" - co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc." (J 9, 6-7)

SILOE - "posłany" ... do kogo? do czego? z czym?

Nasza wspólnota działa od września 2007 roku. Założycielem jest ks. Piotr Wiecki, kontynuatorem był ks. Krystian Wilczyński. Obecnie pasterzem wspólnoty jest ks. Adam Hrubiszewski. Poznawaliśmy się poprzez różne wyjazdy integracyjne, np. Michałin, Częstochowa, Kępki, Kamienica Królewska, Węglówka, Ateny, Bieszczady oraz Tatry.

Jesteśmy posłani by śpiewać pieśń miłosną swoim życiem, by głosić Chrystusa na co dzień, tam gdzie spędzamy swój czas, w szkole, na studiach, w domu, w pracy, wśród przyjaciół.

Siłę do tego czerpiemy ze wspólnych spotkań. Tworzymy wspólnotę modlitewno-ewangelizacyjną. Spotkania odbywają się w każdy piątek o 19:30 w salce na plebanii. Rozpoczynamy je modlitwą, dziękujemy Bogu za dobro, przepraszamy za zło, które wyrządziliśmy oraz prosimy we wspólnych intencjach, a także rozważamy Pismo Święte.

Naszym celem jest nie tylko wspólna modlitwa, ale również ewangelizacja. Posługujemy podczas rekolekcji dla bierzmowanych w naszej parafii, ale także w parafiach, które nas o to poproszą. Wspólnymi dziełami dokonanymi w okresie działalności naszej wspólnoty były przeprowadzone rekolekcje m.in. w Gdańsku Ujeścisku, w parafii św. Brygidy, w Gdyni Obłużu, w Swarzewie i Dębkach.

Wspólnotę tworzy obecnie około 12 osób (przedział wiekowy 15-24). Gorąco zapraszamy wszystkich, którzy pragną zbliżyć się do Pana Boga, aby odkrywać wciąż na nowo Jego miłość do każdego z nas.

Nie jesteśmy doskonali, każdy z nas jest inny, ale jedno na pewno nas łączy:

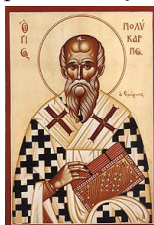
wszyscy "zglupieliliśmy" dla Chrystusa...

Zapraszamy Cię do nas...

Magdalena Abraham

Święty POLIKARP ze Smyrny

Święty Polikarp należy do Ojców Apostolskich. Mianem tym od XVII w. określa się świętych pisarzy kościelnych, którzy żyli jeszcze w czasach apostołskich i od nich przekazali nam pewne treści. Polikarp był uczniem świętego Jana Ewangelisty oraz biskupem Smyrny. Około 160 roku udał się do Rzymu by wyjaśnić z papieżem Anicetem kwestię daty świętowania Wielkanocy. Nieco wcześniej napisał list do chrześcijan w Filipii. List ten jest świadectwem wiary w boską naturę Jezusa, a także w zmartwychwstanie ciała oraz sąd ostateczny, któremu każdy będzie

podlegał. Około roku 167 wybuchły w Smyrnie prześladowania. św. Polikarp ukoronował życie śmiercią męczeńską. Miał ponad 86 lat, kiedy oskarżono go o lekceważenie pogańskiej religii i jej obrzędów, jak też zwyczajów. Prokonsul Stacjusz Kodrados nakłaniał go do zaparcia się wiary na co Polikarp odpowiedział: "Osiemdziesiąt sześć lat służyć Chrystusowi, nigdy nie wyrządzi mi krzywdy jakżebym mógł bluźnić memu Królowi i Zbawcy?" Został skazany na śmierć przez spalenie. Gdy na stadionie wykonywano na nim wyrok, płomienie się go nie imały i został przebity mieczem.

Żyć w sposób godny chwały Bożej - fragment listu Polikarpa do wspólnoty Filipian

Początkiem wszelkiego zła jest zachłanność na pieniądze. Wiedząc, że „nic na świat nie przynieśliśmy i nic też wynieść nie możemy” uzbrojmy się „w oręż sprawiedliwości” i nauczmy się najpierw sami postępować wedle przykazań Pana. Potem nauczcie i wasze kobiety zachowywać daną im wiarę, miłość i nieskazitelność, kochać własnych mężów w doskonałej wierności i kochać również wszystkich innych jednakowo w sposób całkowicie czysty, a dzieci swoje wychowywać w bojaźni Bożej. Wdowy niech będą mądre w wierności, jaką winne są Panu, niech modlą się nieustannie za wszystkich, trzymając się z dala od wszelkiej obmowy, oszczerstwa, fałszywego świadectwa, zachłanności na pieniądze i zła każdego.

Niech wiedzą, że są ołtarzem Boga. On wszystko dokładnie bada i nic się przed Nim nie ukryje ani z naszych myśli, ani z naszych uczuć, ani z „tajników naszego serca” (...)

Tak samo i młodzież niech będzie bez zarzutu w każdej sprawie, przede wszystkim strzegąc czystości i powstrzymując się od zła wszelkiego. Dobrą jest zaiste rzeczą odciąć się od pożądań tego świata, bo wszelkie „pożądania walczą przeciw duchowi”, i „ani rozpustnicy, ani rozwiązli, ani mężczyźni współżyjący z sobą nie odziedziczą Królestwa Bożego”, ani ci, co czynią rzeczy niewłaściwe. Dlatego też młodzi muszą stronić od tego wszystkiego oraz być poddani kapłanom i diakonom jak Bogu i Chrystusowi.

Wiara szuka zrozumienia

Kto i gdzie sypie popiół?

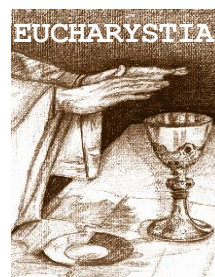
Wielki Post to "święty czas" intensywniejszego życia chrześcijańskiego. Wszystko ma służyć przemianie życia, aby przygotować się jak najlepiej na współzmartwychwstanie z Chrystusem (por. 1 Tes 4,14; 2 Tm 2,11).

Jedną z publicznych oznak takiej postawy jest posypywanie głów wiernych popiołem w Środę Popielcową. Rozumiejąc ją właściwie w świetle słów Jezusa: Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu (Mt 6,17n).

Poświęcenie popiołu jest jedną z uroczystszych *benedykcji* w Kościele. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa to biskup naznaczał w ten sposób jedynie tych, którzy czynili publiczną pokutę i aż do Wielkiego Czwartku byli wyłączeni ze wspólnoty. Z czasem obrzęd ten stał się znakiem postu i pokuty, odprawianej prywatnie, w łączności z innymi członkami Kościoła.

Posypywanie głów popiołem jest związane z liturgią Eucharystii (w tym dniu zastępuje ono zwykły aktu pokuty). Nie jest zatem stosownym zabieranie poświęconego popiołu do domu i zachowanie tylko części tego liturgicznego obrzędu. Wiele osób wzbrania się z kropieniem poświęconą wodą i "poświęcaniem" ludzi i rzeczy. Są to czynności kapłańskie. Inaczej rzecz się ma z popiołem. Często zabiera się go ze sobą w książeczki do nabożeństwa, czy chusteczki. Takie osoby zapominają, że jest to popiół poświęcony i że tylko kapłani mogą go posypywać na głowę pokutujących. Osoby chore, a czasem nie mogące przyjść do Kościoła, usprawiedliwiają się "posypaniem" w domu i uznają to za "zaliczenie Popielca". Tymczasem jeśli ktoś rzeczywiście nie może uczestniczyć w liturgii, po prostu jest z niej zwolniony. To tak jak gdyby odmówić w domu "Spowiadam się Bogu" i uznać to za udział we Mszy św. Pamiętajmy, że to sakramenty święte przemieniają życie, a nie same znaki. Wracając do słów Chrystusa - to nie popiół świadczy o pokucie, ale nawrócenie w sakramentach. Wiele osób nie przystępuje tego dnia do spowiedzi świętej, ani do Komunii, jednak bez posypania popiołem z kościoła nie wyjdą. Znaki "oznaczają"

MODLITWA POWSZECHNA

Ostatnim etapem Liturgii Słowa jest modlitwa wstawiennicza. Usłyszeliśmy skierowane do nas Słowo Boże, odpowiedzieliśmy na nie wyznając wiarę, a teraz prosimy Boga o łaski potrzebne, by codziennie żyć zgodnie z Jego wolą. Modlitwa ta nie ogranicza się jednak wyłącznie do błagania za nas i naszych bliskich, ale sięga dalej. Powierzamy intencje całego Kościoła katolickiego. Dlatego też nazywa się modlitwą powszechną.

Wstawiennictwo jest prośbą, która przybliży nas do modlitwy Jezusa. To On jest jedynym wstawiającym się u Ojca za wszystkich ludzi, a w szczególności za grzeszników. Pierwsze wspólnoty chrześcijańskie przeżywały to głęboko. Święty Paweł prosi, by modlić się „za wszystkich ludzi, za królów i za wszystkich sprawujących władzę”, za tych, którzy prześladują, za zbawienie tych, którzy odrzucają Ewangelię.

Modlitwa powszechna zazwyczaj składa się z wezwania zakończonego błaganiem skierowanym do Boga: *Ciebie prosimy*, na które odpowiadamy: *Wysłuchaj nas Panie*.

Czasami, określając tę część Mszy świętej, używa się również nazwy „modlitwa wiernych”. Pochodzi ona z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wtedy właśnie, poczynając od wyznania wiary, w Eucharystii mogli uczestniczyć tylko ludzie ochrzczeni oraz ci, którzy nie odbywali publicznej pokuty.

Modlitwa powszechna kończy Liturgię Słowa, w której Bóg objawił się nam jako Nauczyciel, prowadzący do spotkania w Liturgii eucharystycznej, najważniejszej części całej Mszy świętej. Tutaj bowiem dokonuje się wielkie dziękczynienie (gr. *eucharystein*, stąd Eucharystia) za wszystkie rzeczy, które nam Pan uczynił, oraz przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa i przyjęcie Komunii świętej.

rzeczywistość, która się dokonuje, ale w żadnym razie jej nie czynią!

Kościół w dokumencie *Ceremoniale Episcoporum* (p. 257n) wyraźnie zaznacza, że posypywanie popiołem jest zastrzeżone dla biskupa, księży i diakonów.

ks. Krystian: k.wilku@wp.pl

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

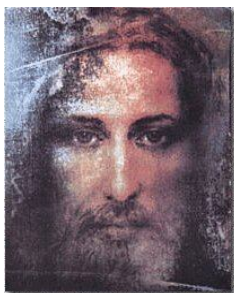
1. Kolejny cykl **katechez biblijnych** dla dorosłych i młodzieży poświęcony jest omawianiu APOKALIPSY.

Zapraszamy do naszej kaplicy w poniedziałek o 19.10.

2. **Adoracja Najświętszego Sakramentu** w czwartek od 20.00 do 21.00.

3. Zapraszamy na **Wieczornicę poświęconą pamięci twórcy Ruchu Światło-Życie** - Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego w 25 rocznicę śmierci, która odbędzie się w naszej kaplicy w niedzielę, 26 lutego o godzinie 19.30.

Całun Turyński (2)

Całun Turyński jest chyba jedną z największych tajemnic współczesnego świata. Przeprowadzono już na nim setki badań. Wspólnie z fotografem, teologiem - badaczem Całunu - Zbigniewem Treppą - szukamy kolejnych odpowiedzi na nurtujące wielu ludzi pytania.

W 1898 roku adwokat Secondo Pia wykonał pierwszą fotografię Całunu Turyńskiego. Jakie było tego znaczenie dla dalszych badań nad Całunem?

Secondo Pia po wywołaniu zdjęcia doznał szoku, bowiem zobaczył zdjęcie w pozytywie. Oznacza to, że w oryginale Całun przedstawia obraz negatywowy. Pojęcie negatywu istniało od chwili wynalezienia fotografii, czyli od początku XIX w. To zaprzeczało wcześniejszym opiniom dotyczącym pochodzenia Całunu z okresu średniowiecza. Z prawdziwym rozwojem badań nad Całunem Turyńskim możemy mówić od drugiej połowy XX wieku. Specjaliści z NASA dowiedli, że obraz na Całunie z całą pewnością nie został wykonany ludzką ręką. Nie ma na nim śladów tzw. kierunkowości, które są widoczne na każdym obrazie namalowanym odręcznie oraz śladów

pigmentów, które pozostawia farba. Odkryto także trójwymiarowość tego obrazu, czego nie posiada żadna ze znanych fotografii oraz tzw. stabilność obrazu: Całun kilkakrotnie poddawany był nadpaleniom, jednak obraz nie uległ zwęgleniu. Mamy więc do czynienia z wizerunkiem, który powstał z niczego. Fizycy mówią tutaj o efekcie oddziaływania nieznanego rodzaju promieniowania o ogromnej mocy. Promieniowanie to wydobywało się z wnętrza człowieka owiniętego płótnami, promieniowało do góry i na dół, nie promieniując na boki, co wydaje się dziwne, bo płótno owijało ciało na całej jego powierzchni. Natomiast obraz znajduje się tylko na jego górnej i dolnej części - co potwierdza efekt promieniowania. Stwierdzono również, że obraz jest mocniejszy w miejscach, w których ciało stykało się z płótnem, a słabszy w miejscach, w których było ono od niego oddalone.

Rozmawiała Anna Zięcina. Ciąg dalszy rozmowy za tydzień.

NARTY W SZCZYRKU

Ferie zimowe dobiegły końca. W tym roku młodzież wraz z księdzem Piotrem wybrała się na narty do Szczyrku. Tygodniowy wypad dla wszystkich zakończył się szczęśliwie. Codziennie rano spotykaliśmy się na wspólnej modlitwie. Następnie jedliśmy śniadanko przygotowywane przez poszczególne grupy w czasie gdy inni smacznie spali. Krótki odpoczynek, Msza Święta i można było bezpiecznie ruszać na wyciągi. Dla niektórych uczestników było to pierwsze spotkanie z nartami, dlatego w czasie gdy bardziej zaawansowana grupa szusowała po wysokich górach starsi i młodszy na polach treningowych potocznie zwanych oślimi łączkami uczyli się jak się nie wywracać. Na szczęście nauka nie trwała długo i wkrótce wszyscy razem pędzili w dół podziwiając przy tym piękne krajobrazy. Niestety tydzień minął wszystkim niesłychanie szybko i trzeba było wracać do domu. Wszystkim uczestnikom, w szczególności dzieciom, dziękujemy za wspólnie spędzony czas. Do zobaczenia latem!

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedziele: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
www.antoni-reda.pl